

RECENZE - KDYŽ V RÁJĚ PRÁ ELO

Čtyřlístek, 08 květen 2007

Konečně zapracoval... Nemohla jsem na zahradu, abych nerozlapala cestičky a dosetý trávník. Místo toho jsem sáhla po knížce, kterou jsem kdysi dostala od mámy k vánocím a je to ty tři vešker jsem ji přečetla. Její odehrává v sedmdesátých letech, ale klidně by se mohl odvíjet dnes. To by ovšem přibyl asi drsnější, krvelačný a bylo by v něm plno sexu.

Tato kniha je však laskavá, humorná a rozhodně vám nezpůsobí noční můry. Čtěte se tak, jako byste se dívali na příjemný film.

Když v ráji pracoval

Jan Otčenášek, český spisovatel, Praha 1980 Hlavní hrdinka Ludmila je učitelka z Prahy. Formou deníku vypráví kousek ze svého života, kdy následuje hlas svého srdce, romantika a snílka, a následuje trochu nepraktického muže Petra, filozofa s doktorátem) do hlubin umavských pohraničních hvozd. Mají vyhlídnutý objekt starého mlýna, který zakoupili a rozhodli se zrekonstruovat a provozovat v něm hospodu a penzion. Na cestu se vydali staříčkým, téměř nepojízdným vozem, kterému dávají jméno Samson.

Začíná drsnou horskou zimou a pocit bezmoci, dům je provlhlý, pinavý, plný harampádí a bezívodu elektrické energie a vody. Musí se spolehnout jen sami na sebe. Jsou závislí na mizivých zásobách potravin, protože sněhové závěje jim nedovolí kolik dní vyjít dále než na pár metrů od domu. Setkávání s místními lidmi probíhá hne místy s humorným podtextem, jindy dojde k fatální neshodě.

Spousta každodenních trampot s vyklížením a opravováním polorozbořeného domu Lídu s Petrem oba si postupně uvědomují, jak jim chybí místo, kavárny, telefon – prostě civilizace. Byla sobota, a tak jsem se s přítelkyní novala péči o svoje tělo, umyla jsem si vlasy v amponu, a když jsem je sušila u okna, naskytla se mi kuriózní podívaná.

Po cestě ode vsi – pokud se to dá nazvat chůzí – Petr a na dlouhé úseky za sebou táhli černobílé strakaté, neobyčejně rohaté a neobyčejně vzpurné zvíře – kozu! Chování obou – tj. Petra a kozy – by se doba vyjímalo v některé z našich grotesek. V prvním okamžiku jsem nevěděla o čem a zauvažovala, jestli se Petr doista V pěkotném chvatu jsem se oblékla a šla se na dvůr.

Zrak mě nemýlil!

Petr už dovedl zvíře k jednomu z chlívků a teď se je pokoušel dostat dovnitř. Marně, koza se vzpírala. Zamračena na mě vybafl: „Nezírej a pojď mi s ní píchnout! Nemá tušení...“ táhla ona mne, nebo já ji, jeden ke druhému nenechala na pokoji, zřáda! A vykadila co přinesla milion bobků! Konečně je mlýn opraven a pokoje zařízeny a hospoda otevřena, ale nejsou jaksi hosté a kýžený efekt se nedostavil. Idylka se nekonala... Následkem je paradoxně i po velkém fyzickém a psychickém návrat zpět do Prahy, který Lída bere trochu jako svoji prohru, ale současně jako ulehčení. Její vztah s partnerem tato životní epizoda jen upevnila, a i když oba musí znova začít, nepřečteš knihy jako rezignace. Kniha doprovázejí ilustrace mého oblíbeného malíře Jana Černého. Krásné a pohodové chvíle čtení vám přinese Regina